

pf

#4

Demarkt van
de kunstfotografie

Kaat Stieber: sfeer
van oude meesters

Drie TIPAAwards
uitgelicht

Reflecties van de ziel

DOOR DIANA BOKJE

De surrealistische onderwaterfoto's van Dindi van der Hoek weerspiegelen meer dan alleen de gefotografeerde scène. Met haar kunstwerken legt zij haar ziel bloot en reflecteert ze op wat er in haar leeft. Een enkele keer gebeurt dat bewust op het moment zelf. Maar vaker onthullen de foto's hun inhoud pas achteraf, soms zelfs jaren later.

© Dindi van der Hoek, Dragonfly, 2014

© Dindi van der Hoek, 2014

Tijdens haar studie op de Willem de Koning academie werkte Dindi van der Hoek met olieverf en houtskool. Een logische keuze voor iemand die van jongs af aan altijd wilde tekenen. Tot haar leraar haar adviseerde om eens te onderzoeken of fotografie iets voor haar zou zijn. Hij was onder de indruk van de sterke, krachtige foto's die ze als ondersteuning voor haar schilderijen gebruikte. "Dat was het beste advies dat ik ooit heb gekregen. De eerste keer dat ik met een onderwatercamera het water insprong en een portret maakte, was een eyeopener. Ik ontdekte dat door de vervormingen van het water die laag ontstond waarnaar ik al die tijd op zoek was in mijn schilderkunst. Fotografie is veel daadkrachtiger en de waterbreking in de spiegeling doet heel erg denken aan olieverf. Inclusief de spannende eilandjes die ontstaan wanneer de verf mengt en in elkaar overloopt. Uiteindelijk kan ik alles wat ik tijdens mijn opleiding heb geleerd over schilderen en tekenen kwijt in de fotografie."

LOSLATEN

Inmiddels is Dindi van der Hoek al meer dan twintig jaar kunstenares en nog steeds is het water een vast gegeven in haar foto's. Waar zij eerst met tweeënhalve meter grote afdrucken 's nachts het zwembad in dook om met haar onderwatercamera en lampen haar creaties tot leven te brengen, heeft ze nu een groot waterbassin van glas waarin ze haar beelden eenvoudiger tot stand kan brengen. "Het water fascineert me nog steeds na twintig jaar ben ik er nog steeds niet klaar mee. Het is voor mij een soort metafoor voor het loslaten. Ik heb van nature de neiging om alles onder controle te willen houden. Wanneer ik aan het werk ben in de studio werk ik erg precies en wil ik alle details tot in de puntjes perfectioneren. De werken die zo ontstaan druk ik af en worden gespiegeld in de waterbak. Daarna ben ik volledig overgeleverd aan de grillen van het water en ontstaat de magie. Het feit dat ik daar de controle moet loslaten en me volledig moet overgeven, werkt heel bevrijdend. Deze fase in het werk vind ik altijd erg spannend en leuk en

“ Het werken met water heeft mij veel geleerd, vooral over mijzelf

© Dindi van der Hoek, 2019

ik kan niet wachten tot de prachtige cadeautjes zich ontvouwen. Het werken met water heeft mij de afgelopen jaren zo ontzettend veel geleerd, vooral over mijzelf. Het is onvoorspelbaar, oncontroleerbaar en onmisbaar in mijn werk. De waterspiegelingen in mijn werk zijn een letterlijke spiegel geworden en een gids. Het gaat over balans, je plek innemen en vrijheid, maar vooral over controle loslaten."

METAFOOR

De beelden van Van der Hoek bevatten veel symboliek. Een mooi voorbeeld is de foto *Ich*

Trage Meine Kindheit waarin we een vrouwfiguur zien met een levensgroot kind dat vanaf haar schouders onderstboven naar beneden hangt. "Voor mij betekent dit dat ik mijn kindertijd met mij meedraag. Ik durf het nog niet los te laten. Het kind wordt steeds groter en ik sjouw er maar mee rond." Net als in de meeste werken draagt het kind een masker. Hoewel het lijkt op een dodenmasker uit de Inca cultuur, is dat niet iets wat de fotograaf bewust in haar werk stopt. Hoewel het op dat moment voor haar niet bewust een betekenis heeft, roept het wel iets op bij de kijker. "De maskers in mijn werk

© Dini van der Hoek, Mikter Gaai, 2022

verwijzen naar het toedekken van je eigen onzekerheid. Veel mensen hebben maskers op. Wanneer je geconfronteerd wordt met bepaalde gebeurtenissen kom je die tegen, en ontdek je waarom je in een situatie op een bepaalde manier reageert. Wanneer je je realiseert welke rol je speelt, kun je het masker afzetten, om tot de ontdekking te komen dat er daaronder nóg een blijkt te zitten. Het masker is de façade van de façade. Het is een universeel iets dat mij enorm fascineert. Eigenlijk gaat al mijn werk over metaforen. Soms zie ik het leven als een groot theaterstuk waarin ik zelf de rol van mijn leven speel. Door de manier waarop ik werk, kan ik de surrealistische wereld scheppend in werkelijkheid niet bestaat. Sommige dingen kunnen niet, maar als je het kan maken, bestaat het toch. Het vrije en onderzoekende, het zelf willen bouwen van iets wat er nog niet is, dat is misschien wel het spelendekind in mij."

DONKER RANDJE

Ondanks het spelendekind dat Dini van der Hoek in zichzelf heeft bevrijd, verwijzen veel van haar beelden naar de donkere kant van het leven. Hoewel ze de laatste jaren bewust het licht opzoekt, zien we toch steeds dat donkere randje weer boven

komen. "Iedereen loopt in zijn leven tegen bepaalde problemen op, de zogenaamde donkere kant van het leven. Ik trek daar steeds weer naar toe. Voor mij is het de meest interessante kant omdat daar zoveel heling ligt. Als het goed is, is het goed, dan is alles mooi en prima. Maar als het niet goed is, wat kun je er dan aan doen? Dan moet er gewerkt worden, of niet, maar dat is een eigen keuze. Daarom heeft een beeld met diepgang ook vaak iets donkers."

Na 2014 koos ze er bewust voor om ook de lichte kant te laten zien. "Ik wilde tegen mezelf in gaan. Om te voorkomen dat het donker de overhand neemt en de balans verstoord raakt wil ik ook de andere kant laten zien. Het was een lastige stap waar ik mezelf echt toe moest zetten. Een licht beeld is al snel zoetig en dat wilde ik niet. Ik wisselde mijn zwarte achtergrond voor een witte en de interieurs, compleet met vloer en behang, maakten plaats voor de natuur. Ik ging naar buiten. Mijn werk heeft iets cyclisch; een donkere periode wordt opgevolgd door een lichtere, en daarna volgt er altijd wel weer een donkere. Net als dag en nacht, net als de seizoenen. Daar waar donkere stukken zitten is naar mijn idee werk te doen, en kunnen er beelden gemaakt worden. Dat stuk fascineert mij toch nog steeds het meest." □

DINI VANDERHOEK

studeerde in 1999 af aan de Willem de Kooning Academie in Rotterdam. Zij wordt vertegenwoordigd door de AFME Gallery in Gouda, Silo Galerie in Oudewateren Pulchri Studio in Den Haag. Daarnaast is ze oprichter van het kunstenaarscollectief ArtNomaden. www.dini.nl

© Dini van der Hoek, Aurea, 2018